

**ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΤΑΞΙΚΑ - ΟΧΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΑ,
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ - ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Εκφυλιστικά γεγονότα συνέβησαν την Τετάρτη 28/12/2022 στη συνέλευση αντιπροσώπων του Εργατικού Κέντρου Πάτρας με θέμα τις εξελίξεις, την αποτίμηση και το σχεδιασμό για τη νέα χρονιά. Το ΠΑΜΕ, που είναι η πλειοψηφούσα δύναμη της διοίκησης του Ε.Κ., υπερασπίστηκε τη δράση του και εισηγήθηκε αορίστως απεργιακή συνέχεια όταν προχωρήσουν άλλες Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα.

Ο εκπρόσωπος του παραρτήματος Αχαΐας του Πανελλαδικού Σωματείου Εργαζομένων στην Έρευνα και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευσης, σύνεδρος στο Ε.Κ. Πάτρας, Χρήστος Κοσίνας, τοποθετήθηκε, εκφράζοντας και τις θέσεις των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας. Παρουσίασε την κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος, των σωματείων, τις σοβαρές ευθύνες που φέρουν οι δυνάμεις του αστικοποιημένου συνδικαλισμού (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ) και ανέδειξε τις δυνατότητες, που εκδηλώθηκαν και με την απεργία της 9ης Νοέμβρη, για αγωνιστική κλιμάκωση και άλλες πρωτοβουλίες, με συστηματική δουλειά, ισότιμο συντονισμό σωματείων και εργατικών συλλογικοτήτων. **Κατέθεσε πρόταση ψηφίσματος με βασικούς στόχους πάλης και για νέα απεργία στις 26 Γενάρη για την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων** με στόχο τη σύγκρουση και την ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της ΕΕ και του κεφαλαίου και κάθε διαχειριστή της ίδιας πολιτικής.

Η τοποθέτηση και η συγκεκριμένη πρόταση για απεργιακή κλιμάκωση προξένησαν μεγάλη ενόχληση σε μέλη της ηγεσίας του ΠΑΜΕ, όπως φάνηκε. Στο κλείσιμο της συνέλευσης ξεκίνησαν λεκτική επίθεση με χυδαίους χαρακτηρισμούς και διαστρεβλώσεις ενάντια στις δυνάμεις της Ταξικής Πτέρυγας ότι «καλούν σε μέτωπο για να ξαναέρθει ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση», «είστε ανύπαρκτοι και ουρά της αναρχίας» κλπ. Και έτσι, έδωσαν το σύνθημα να συνεχιστεί και **σωματική επίθεση απέναντι στο εκπρόσωπο της Ταξικής Πτέρυγας** όταν ζήτησε να απαντήσει. **Τον έβγαλαν σηκωτό**

από την αίθουσα, ενώ προπηλάκισαν και άλλα παρόντα μέλη των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων και με βίαιη επίθεση τους εξώθησαν από τον χώρο της συνέλευσης.

Το σκηνικό που εκτυλίχτηκε στη συνέλευση του Ε.Κ. Πάτρας, δυστυχώς, φέρνει στις μνήμες μας τις μεθόδους **των μαύρων εποχών του εργοδοτικού συνδικαλισμού** των Μακρυθεοδωρήδων και των Καρακίτσων, που συνεχίζονται με νέους τρόπους και στο σήμερα. **Οι συκοφαντίες, οι αποκλεισμοί, οι αλλοιώσεις συσχετισμών και τελικά η εκδίωξη αριστερών ταξικών ρευμάτων** από τα σωματεία, τις ομοσπονδίες και τα εργατικά κέντρα αποτελούσαν και αποτελούν **μεθόδους του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού για τον έλεγχο και την ποδηγέτηση της εργατικής τάξης.**

Η αλαζονεία όσων νομίζουν ότι μιλούν στο όνομα της εργατικής τάξης και ότι έχουν την αποκλειστικότητα να εκφράζουν τα εργατικά συμφέροντα, όπως εκδηλώνεται από δυνάμεις του ΠΑΜΕ, δεν είναι ταξικός, αλλά κομματικός συνδικαλισμός, που οδηγεί στην **υιοθέτηση των μεθόδων της αστικής εξουσίας.** Τα εργατικά συνδικάτα δεν είναι μονοπαραταξιακές οργανώσεις, ούτε η παρουσία άλλων παρατάξεων επιτρέπεται μόνο όταν αποτελούν μαϊντανούς της όποιας κομματικής πλειοψηφίας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που βρισκόμαστε μπροστά σε τέτοιες επιθέσεις διαστρέβλωσης και συκοφάντησης των ταξικών σχημάτων και συνδικαλιστών από την πλευρά δυνάμεων του ΠΑΜΕ, που φτάνουν, αντιστρέφοντας την πραγματικότητα, να χρεώνουν σε όσους διαφώνησαν με τις συγκυβερνήσεις ΝΔ- ενιαίου Συνασπισμού (συμμετείχε το ΚΚΕ)-ΠΑΣΟΚ, τη στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ. Ενώ, είναι συνήθης η τακτική παρατάξεων του ΠΑΜΕ σε διάφορους κλάδους, Ομοσπονδίες, Ε.Κ., ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ της ανοχής ή και σύμπραξης με τις παρατάξεις ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ στα προεδρεία και η συνδιαχείριση της γραμμής των ήπιων τόνων, προκειμένου να κατοχυρώσουν συνδικαλιστικές «διευκολύνσεις». Σ' αυτή την κατεύθυνση ήταν χαρακτηριστική και η αποδοχή του προηγούμενου συνέδριου της ΓΣΕΕ με την παράτυπη νόθευση των συσχετισμών, ενώ νωρίτερα την κατήγγειλαν.

Αλλά, τα γεγονότα στο Ε.Κ. Πάτρας επέκτειναν τις μεθοδεύσεις δυνάμεων του ΠΑΜΕ και σε άλλο επίπεδο με την αντικατάσταση της πολιτικής αντιπαράθεσης με το συνδυασμό και χυδαίων συκοφαντιών και βίαιων επιθέσεων.

Η εχθρότητα δυνάμεων του ΠΑΜΕ απέναντι σε προτάσεις αγωνιστικών κινητοποιήσεων είναι γραμμή ακολουθητισμού στις ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, που εξαγνίζει τον

εργοδοτικό συνδικαλισμό (ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚΕ-ΔΗΣΥ, ΣΥΡΙΖΑ), τον στηρίζει στον ρόλο του και παραδίδει το λαό στο ΣΥΡΙΖΑ και τα κάθε είδους “βελτιωτικά” εντός του συστήματος εκλογικά σενάρια για τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής με όποιες παραλλαγές. Αναθέτει στο εργατικό κίνημα εργαλειακό ρόλο της ενίσχυσης του κόμματος και όχι το ρόλο του υποκειμένου των πολιτικών εξελίξεων, της οργάνωσης των εργαζόμενων για την μαζική σύγκρουση με την πολιτική των κυβερνήσεων της ΕΕ και του κεφαλαίου και του αγώνα για την ανατροπή τους. Φτάνει στο σημείο να βλέπει ως αντίπαλο όχι το σύστημα και τους φορείς του, αλλά άλλες ταξικές δυνάμεις τις οποίες θέλει να εξαφανίσει.

Το ΚΚΕ έχει σοβαρές ευθύνες για τη διαπαιδαγώγηση των μελών του και αποπνέει πολύ κακό υπόδειγμα για την κοινωνία που οραματίζεται, όταν καλύπτει τη βία απέναντι σε όποια αριστερή αντιπολίτευση, όπου έχει μια μικροεξουσία ενός εργατικού συνδικάτου ή νοιώθει πανίσχυρο, θεωρώντας ότι έχει και τις πλάτες της δημοτικής εξουσίας της πόλης.

Καμιά ανοχή δεν χωρά στην υιοθέτηση τέτοιων πρακτικών και στη σιωπηρή αποδοχή τους που δίνει το πράσινο φως για τη συνέχισή τους. Η ταξική πάλη πολεμά τη διαφορετική άποψη μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα με επιχειρήματα και όχι με τη βία, τις νοθεύσεις και τους αποκλεισμούς. Αναγνωρίζει ότι ο ταξικός αντίπαλος είναι το καπιταλιστικό σύστημα, το κεφάλαιο, η εργοδοσία, το αστικό κράτος, οι κυβερνήσεις που τα υπηρετούν. Αντιμάχεται την πολιτική των κυβερνήσεων και τον εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Αντιμαχόμαστε τις εκφυλιστικές διαδικασίες μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Επιμένουμε στην γραμμή για ταξική ενότητα, αγωνιστική κλιμάκωση, κόντρα στην υποταγή στα όρια του εφικτού και την ενσωμάτωση στον αστικοποιημένο συνδικαλισμό.

Ένα σχέδιο ταξικής ανασυγκρότησης του συνδικαλιστικού κινήματος και αγωνιστικής κλιμάκωσης των εργατικών κινητοποιήσεων είναι ο μόνος δρόμος για να γίνει το εργατικό κίνημα πρωταγωνιστής των εξελίξεων απέναντι στη στείρα προεκλογική αντιπαράθεση, που στήνουν τα αστικά πολιτικά κόμματα και οι μηχανισμοί των συστημικών ΜΜΕ και θέλει τους εργαζόμενους και το λαό σε ρόλο θεατή και στην αγκαλιά εκλογικών “λύσεων” και αυταπατών.

Στηρίζουμε τους εργατικούς αγώνες και επιμένουμε στην οργάνωσή τους από «τα κάτω» από τους συντονισμούς των πρωτοβάθμιων σωματείων, με εργατική δημοκρατία, με συνελεύσεις, με αγώνες στα χέρια των εργαζόμενων, χωρίς ανάθεση, χωρίς αναμονή και

ακολουθητισμό μόνο σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.

Συνεχίζουμε να παλεύουμε για να ανατραπεί η καπιταλιστική βαρβαρότητα, η αντεργατική πολιτική κεφαλαίου, Ε.Ε και κυβερνήσεων, για τα εργατικά δικαιώματα, τον πλούτο που παράγουμε, την εργατική χειραφέτηση και την κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση.

3/1/2023